

Un turista se suïcida

Sílvia Navarro Perramon

Introducció / Cristina Clemente

TEATRE
bromera

Premi de Teatre Ciutat d'Alcoi

ESCENA 1

TITULARS

- Un turista es llança daltabaix d'un edifici emblemàtic d'una gran ciutat.
- De l'Empire State.
- De les Torres Petronas.
- De la Torre Eiffel.
- La Torre de Pisa.
- Les lletres del cartell de Hollywood.
- Es llança daltabaix de la Pedrera.
- Salta de la Casa Milà. «Es llança» sona massa violent.
- Es llança.
- O salta.
- Saltar és una cosa divertida.
- No necessàriament.
- Saltar als llits elàstics.
- Saltar al metro.
- Llançar-se al metro. Saltar al metro és fer l'imbècil dins el vagó.
- Jo saltaria a l'andana si veiés passar una rata.
- Però no et llançaries a la via, oi?
- No. Un turista es llança de la Casa Milà.
- La Pedrera.

- És el mateix. D'un edifici emblemàtic a l'epicentre
d'una gran ciutat moderna i cosmopolita.
- No vull discutir.
- Deixa de portar-me la contrària.
- No vull discutir.
- Deixa'm espai per parlar.
- Parla amb propietat. És important ser curiosos amb les
paraules que escollim. Allò que diem arribarà al món.
A tot el món.
- Un turista es llança daltabaix de la/ Casa Milà.
- Pedrera.
- De la Pedrera.
- Bé. Molt bé.
- Diuen que era xinès.
- Japonès.
- O coreà.
- Tots s'assemblen.
- Els coreans són els guapos, diuen.
- Dependrà de qui se'ls miri.
- Els japonesos són educats, tot el dia saluden fent reve-
rències.
- Tots s'assemblen.
- Tots ens assemblem.
- Ens assemblem?
- Alguns sí.
- Potser era xinès.
- O japonès.
- O coreà.
- De nom Yoshi.

- Com el dragonet del Mario.
- Qui?
- Mario Bros.
- Japonès doncs.
- Japonès.
- Un turista japonès es llança daltabaix de la Pedrera.
- Una dona s’adona que no estima el pare del seu futur fill.
- L’agència treu fum. Reunió d’urgència.
- Una secretària–
- Un secretari.
- Segur?
- Segur.
- Un secretari surt tard de treballar perquè una pacient no li agafa el telèfon, es troba en un embús a la Gran Via i arriba a Ikea quan les portes han tancat.
- Un nen es pixa en un Frappuccino de l’Starbucks.
- Titulars.
- Titulars.
- Els titulars dels diaris de demà.
- El que ocuparà les converses de cafè, de balcó al pati de llums de veïnes en bates estampades, de gent que es coneix prou per saludar-se al metro però no el suficient per fer una cervesa.
- Converses supèrflues.
- Sobre notícies d’avui.
- Tranquils, demà passat us n’haureu oblidat.

ESCENA 2
MISSATGES QUE NO ARRIBEN
AL SEU DESTINATARI

- Aquest és un missatge per la senyora Rodríguez. En cinc minuts l'espera la doctora Martra. No oblidis els informes de visites anteriors gràcies.
- Carles, truca'm. He canviat d'idea. (*Pausa.*) Sí, ho sé, soc una pesada i una cagadubtes. Eket, 791.907.14 blanc i taronja. No corris amb el cotxe. T'estimo.
- Aquest és un missatge per la senyora Robledo. Soc la Patrícia, de la classe dels cargols, de la classe del Lluc. El proper dia que vingui a buscar-lo després de classe m'agradaria parlar cinc minuts amb vostè. Gràcies i bona tarda.
- Sònia, hem de parlar-ne. Podem parlar-ho, no? Direm que la idea va ser teva. Diré que la idea era teva, només teva. Jo no volia... jo no— Joder, ho sento. Jo no sabia que passaria això. No ho sabia. Ens veiem demà a l'oficina. Envia'm un whats quan el teu marit dormi. Tinc ganes de tu.
- (*Un nen tecleja.*) A les vuit FIFA online, sí? Pilota de futbol. Braç que fa bola. DW.
- Aquest és un missatge per la senyora Rodríguez. La doctora Martra l'espera des de fa vint minuts. Li agraiem

que es posi en contacte amb nosaltres al més aviat per veure si anul·lem la visita.

–(*Una dona tecleja.*) Ves a prendre pel cul, desgraciat.

No et penso enviar cap whats ni res, cabró. Per mi, et pots matar a palles. No em truquis, no m’enviïs notetes de veu. Estic amb el meu fill.

–(*Un nen tecleja.*) Si vols et cedeixo Messi per al teu equip.

El meu pare em deixa comprar jugadors. Bitllet, bitllet, bitllet, cara que somriu.

–Toni, la profe diu que vol parlar del nen. Tu has notat alguna cosa fora de lloc? Parla amb la Concha, potser ella ha notat alguna cosa que nosaltres no. Avui té festa, crec, demana Deliveroo. El Japo per a mi.

–Carles... Eket, 891.907.23 blau clar i blanc. Joder, vull que quedi de puta mare, de puta mare. T’estimo.

–(*Un noi tecleja.*) No puc parlar. Encara no he sortit. T’estimo. Blau i blanc. Què sopem?

–Vir, amor, arribaré tard. Una feinada de por. De por. Agafo alguna cosa per sopar pel camí. Pa i embotit?

–Senyora Rodríguez. Haurem d’anul·lar la visita. Digui alguna cosa. La doctora vol esperar encara una mica més, així que si no ha de venir, avisi.

–Passaré per casa teva tot sortint de l’oficina.

–Senyora Rodríguez. La seva visita era fa tres hores. Marxem. La doctora té males— no, no té bones notícies diríem. El fetus— el nen... caldria fer més proves, més exhaustives. Truqui demà sens falta.

–Vir, *sorry*. *Sorry*. Soc imbècil, ho sé. Embotit? Tu no— Imbècil total. Ja faré una truita de patates, d’acord.

- Blanca, el putó Ikea ha tancat. Tancat. A la meua puta cara. Quina puta tarda de merda, *carinyo*. M'he trobat una filla de puta al carrer d'Aragó que...
- Concha, mañana a las 7. El niño tiene excursión. Comprarle un bocata o algo.
- Carles, joder. Bé, no és tan important, no? Ja hi anirem el cap de setmana. Potser podem repetir allò de la setmana passada. Al final serà el taronja clar, crec. T'estimo *anyway*.
- Virgínia?
- (*Nen teclaja.*) Estàs despert? Els meus pares s'han discutit. Vols fer un partit?
- Estàs despert? Estic calenta. I et perdono.
- Virgínia?
- El teléfono móvil al que llama se encuentra desconectado o fuera de cobertura en estos momentos.*